

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1T/73/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616010125
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Smatana, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2017:3616010125.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Radoslava Smatana, PhD. a prísediacich Ing. Júliusa Podobu a Mariána Nabileka v trestnej veci obžalovaného B. N. pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 07.06.2017, takto

rozhodol:

Obžalovaný

B. N., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom Ž. I. I. XXX,
t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou,

je vinný, že:

dňa 07.01.2016 v čase okolo 11:00 hod. prišiel v Partizánskom na Nitrianskej ulici k výškovej budove popisného č. 310, kde kameňom rozbil sklenenú výplň vchodových dverí o rozmere 90 x 200 cm, následne vošiel dnu do miestnosti, kde na mramorovú podlahu rozlial z tam položeného 20 kg kanistra asfaltový penetračný lak, čím poškodil mramorovú podlahu, pričom uvedeným konaním spôsobil súkromnému podnikateľovi R.. W. O. X., so sídlom B., O. XXX škodu vo výške 986,40 €,

t e d a :

poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

č í m s p á c h a l:

prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu obžalovanému, pretože súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol zaradený do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/48/2016-153 zo dňa 17.10.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k. 23To/6/2017-185 zo dňa 18.04.2017, právoplatným dňa 18.04.2017, pri zrušení v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona výroku o treste rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/15/2016 zo dňa 06.04.2016, právoplatného dňa 06.04.2016 ako i všetkých ďalších rozhodnutí na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad a zároveň za súčasného uloženia obžalovanému podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou, pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela, za dostatočný.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry v Partizánskom podal dňa 12.10.2016 na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. Pv 18/16/3305-33 obžalobu na B. N. pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 07.01.2016 v čase okolo 11:00 hod. prišiel v Partizánskom na Nitrianskej ulici k výškovej budove popisného č. 310, kde kameňom rozbil sklenenú výplň vchodových dverí o rozmere 90 x 200 cm, následne vošiel dnu do miestnosti, kde na mramorovú podlahu rozliat z tam položeného 20 kg kanistra asfaltový penetračný lak, čím poškodil mramorovú podlahu, pričom uvedeným konaním spôsobil súkromnému podnikateľovi R.. W. O. X., so sídlom B., O. XXX škodu vo výške 986,40 €.

Vo veci súd nariadil termín hlavného pojednávania na deň 01.03.2017, na ktorom obžalovaný po zákonom poučení urobil v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a ľutuje svojho konania. Následne predseda senátu postupom podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, v súlade s § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/, písm. h/ Trestného poriadku zistil otázkami či:

- rozumie z čoho je obžalovaný,
- bol poučený o svojich právach,
- rozumie právnej kvalifikácii skutku,
- vie, aká je trestná sadzba za tento trestný čin,
- sa dobrovoľne, z vlastnej vôle priznáva k spáchaniu žalovaného skutku.

Nakoľko obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal kladne (áno), súd po predchádzajúcom vyjadrení prokurátora a obhajcu obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku jeho vyhlásenie prijal a dokazovanie v rozsahu, v akom sa priznal k spáchaniu skutku nevykonával a vykonal iba dôkazy súvisiace s výrokom o treste. Dokazovanie o náhrade škody nebolo potrebné vykonávať, keďže poškodený na začiatku HP uviedol, že mu obžalovaný škodu uhradil.

Súd na základe takto vykonaného dokazovania, po právnej stránke konanie obžalovaného popísané vo výrokovej časti tohto rozsudku kvalifikoval ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona.

V jeho konaní ide o priamy úmysel podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona, nakoľko bolo preukázané, že obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone spôsobiť ohrozenie chráneného záujmu.

Zo záverov znaleckého posudku MUDr. Viktora Segedu, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria zo dňa 28.06.2016 vyplýva, že obžalovaný je a aj v inkriminovanom čase bol závislý od metamfetamínov, aktuálne v abstinencii, pričom aktuálne absolvuje ochrannú ústavnú protitoxikomanickú liečbu. V minulosti aj abúzus kanabinoïdov (marihuany). Pobyt obžalovaného z psychiatrického hľadiska nie je nebezpečný pre spoločnosť, avšak z vlastnej vôle a vlastným zapríčinením sa môže dopúšťať trestnej činnosti, najmä ak bude pokračovať v užívaní návykovej látky. Znalec aktuálne doporučil nariadiť obžalovanému pokračovať v ochrannom protitoxikomanickom liečení ústavnou formou, ktoré sa aktuálne javí ako úspešné, zdá sa, že došlo k pozitívnemu posunu v postojoch a názoroch obžalovaného na užívanie drog. Ústavná forma ochranného protitoxikomanického liečenia následne môže byť rozhodnutím súdu zmenená na ambulantnú formu.

Pri hodnotení osoby obžalovaného súd zistil, že je slobodný, doposiaľ bol 4 krát súdne trestaný pre rôznu trestnú činnosť i nepodmienečným trestom odňatia slobody. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/48/2016-153 zo dňa 17.10.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/6/2017-184 zo dňa 18.04.2017 a s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/6/2017-185 zo dňa 18.04.2017, pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona, kedy mu bol uložený nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (vo vzťahu k tomuto odsúdeniu prichádza do úvahy uloženie súhrnného trestu). Súd zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/15/2016, zo dňa 06.04.2016, právoplatného toho istého dňa,

ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Zároveň mu bolo uložené i ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Od roku 2010 do súčasnosti bol obžalovaný 13 krát riešený v priestupkovom konaní, z toho 5 priestupkov na úseku dopravy, 5 priestupkov proti majetku a 3 priestupky proti občianskemu spolunažívaniu.

Pri uložení druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Trestného zákona, pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, pohľadujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatela, ako aj možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok.

Pri ukladaní trestu súd aplikoval ustanovenie § 34 Trestného zákona, § 38 Trestného zákona a § 44 Trestného zákona, pričom prihliadol na predchádzajúcu trestnú minulosť obžalovaného a zistil, že tento bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/48/2016-153 zo dňa 17.10.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/6/2017-184 zo dňa 18.04.2017 a s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/6/2017-185 zo dňa 18.04.2017, uznaný vinným pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona a bol odsúdený podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Súd zároveň v zmysle § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/15/2016, zo dňa 06.04.2016, právoplatného toho istého dňa, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súd tiež obžalovanému v zmysle § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Nakoľko obžalovaný spáchal predmetný skutok skôr, ako bol za iný jeho trestný čin vyhlásený odsudzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, teda v danom prípade Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/15/2016-125 zo dňa 06.04.2016, právoplatný toho istého dňa, ktorý bol následne zrušený podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/48/2016-153 zo dňa 17.10.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/6/2017-184 zo dňa 18.04.2017 a s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/6/2017-185 zo dňa 18.04.2017 vo výroku o treste a naň nadväzujúcich výrokoch, prichádzal do úvahy postup v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona a uloženie súhrnného trestu. Súd však pri ukladaní trestu zohľadnil aj osobu a pomery páchatela, závažnosť spáchaného skutku, prihliadol na skutočnosť, že obžalovaný spáchanie skutku doznal, svoje konanie oľutoval, poškodenému nahradil škodu, ktorá jeho konaním vznikla a uviedol, že chce viesť riadny život a po prepustení z výkonu trestu na slobodu si chce založiť vlastnú rodinu. Zároveň súd vzhliadol aj na skutočnosť, že v inej trestnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/75/2014 bolo rozhodnuté o neosvedčení sa obžalovaného v skúšobnej dobe, kedy bol obžalovanému nariadený výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov, ktorý i v súčasnosti vykonáva v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou. Za tejto situácie s prihliadnutím na predchádzajúce odsúdenie, závažnosť tam spáchaného skutku ako aj výšku uloženého trestu, mal súd za to, že v danom prípade prichádza do úvahy postup v zmysle § 44 Trestného zákona a preto súd upustil od uloženia súhrnného trestu, keďže skôr uložený trest obžalovanému rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 2T/48/2016-153 zo dňa 17.10.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/6/2017-184 zo dňa 18.04.2017 a s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/6/2017-185 zo dňa 18.04.2017 považoval za dostatočný na ochranu spoločnosti, ako aj na nápravu páchatela, pričom tiež mal na zreteli, že v tomto rozhodnutí bolo obžalovanému uložené i ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Na základe týchto skutočností súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie len ohľadne výroku o treste v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne. Ohľadne výroku o vine nie je možné podať odvolanie, nakoľko obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal uznesením.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).